

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1—10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5. (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4—50
na mesec " 1—60
Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravištvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Razpustitev državnega zbora.

Dunaj, 9. julija. V vladnih krogih se baje že uvažuje vprašanje, da je z ozirom na skoraj nepremagljive težkoče, ki se stavijo vladi glede na njene načrte, treba misliti na razpustitev državnega zbora. Pri večerajšnji konferenci z voditelji nemških nacionalecev se je ministrski predsednik baron Bienenroth dotaknil tudi tega vprašanja. Na drugi strani pa se zopet trdi, da je sicer vlada pripravljena na razpust državnega zbora, toda za enkrat, da hoče še počakati, da vidi, kako se bodo stvari razvile v jeseni. Če bi nastale tudi v jeseni take težkoče, s kakršnimi se je morala boriti v ravnokar odgode-nem zasedanju, potem se v jeseni državni zbor takoj razpusti.

Nemški nacionaleci o slovenski obstrukciji.

Dunaj, 9. julija. Današnja nemško - nacionalska »Korrespondenz« piše, odgovarjajoč na to, da so Slovenci trdili, da je predsednik proračunskega odseka baron Chiari pri svojem odstopu od predsedniškega mesta hotel pokazati svoje preziranjne slovenskemu jeziku, in hočejo to nekako opravičiti. Nemški nacionaleci pa se pri tem pošteno motijo. Slovenci nismo nikdar trdili, da je baron Chiari odložil predsedniško mesto v proračunskem odseku radi omalovaževanja slovenskega jezika, marveč smo le trdili, kar je glavno in važno pri tem odstopu, da se je pri Chiarijevem odstopu izkazalo, da je zmožen biti dober predsednik državnega zbora ali posameznih odsekov le poslanec, ki je poleg nemškega jezika vešč tudi še vsaj enega slovenskega jezika, ker se vedno številneje pojavljajo v zbornici in v odsekih govori tudi v slovanskih jezikih. Le na ta način je mogoče, da vodi zborovanje povoljno. Značilno je pri vsej tej stvari, da naši alpski nemško-nacionalski listi, zlasti »Grazer Tagblatt« te izjave ne prinašajo.

Trgovska pogodba s Srbijo.

Belgrad, 9. julija. Pogajanja radi sklepa trgovske pogodbe med Srbijo in Avstrijo so se večeraj tu zopet pričela — kakor se zatrjuje, je Srbija pripravljena sprejeti predlagane pogoje in se odločitev izvrši v najkrajšem času.

Veleizdajniška afeta tržaških mazzinijancev.

Trst, 9. julija. Osem tednov je že, kar je bilo aretiranih kakih 40 mazzinijancev, menda zaradi veleizdaje. Od teh se jih nahaja danes še 23 v zaporu. Kakor je bilo že javljeno, so ti aretiranci minuli teden začeli stavkati z lakoto, a ker se jim je obljubilo, da bo njih zadeva tekom enega tedna rešena, so to stavko zopet opustili. Tedenski rok je med tem potekel, toda o usodi teh mladeničev se ne ve ničesar. Razen državnega pravdnika in preiskovalnega sodnika ne ve živ krst v Trstu, česa so ti mlade-

niči prav za prav obdolženi. Župan, dr. Valerino, in tržaški državni poslanec, Pittoni, sta pri višjem državnem pravdniku intervenirala, a izvedla sta samo to, da so eni aretovanci manje kompromitirani, kakor drugi, a to je tudi vse, kar sta izvedela. Govori se, da so aretacije v zvezi z zadnjim izletom Tržačanov v Milan, vendar da je dal ta izlet le neposredni povod, da se je prišlo na sled tajni, proti integriteti avstrijske države naperjeni organizaciji. Vaš dopisnik je dognal, da so bili zaprti mazzinijanci, člani tajne družbe, ki je imela namen gojiti sistematično vohunstvo na škodo Avstrije, in da so pripadali organizaciji dobrovoljcev, ki bi v slučaju vojne nastopila proti Avstriji. Ker se pa tu gre za same fantiče v starosti 17 do 20 let, je ob sebi umevno, da ta »veleizdaja« ne more biti posebno nevarna. Govorilo se je sicer da je kompromitiranih tudi nekaj mestnih svetovalcev, oziroma deželnih poslancev, in spravljalo se je zaključnje tržaškega deželnega zbora v zvezi s to veleizdajniško afero, češ, zaključnje se je zgodilo, da bi dotični poslanci izgubili imuniteto. A pričakovanje, da se zgode razne aretacije deželnih poslancev, se ni izpolnilo, iz česar se skepa, da državno pravdnništvo ali nima posebnih dokazov, ali pa je prišel od zgoraj migljaj, postopati popustljivo.

Velik požar pri Laškem trgu.

Laški trg, 9. julija. Včeraj popoldne je izbruhnil v vasi Ojstro nad Laškim trgov velik požar, ki je uničil sedem poslopij. Zgorelo je tudi nekaj živine. Ogenj so povzročili otroci, ki so se pod kozolec igrali z žveplenkami. Požarna bramba zaradi hudega vetra ni mogla ničesar rešiti.

Volitev v celjski okoliški občini.

Celje, 9. julija. Prihodnji mesec se bode odločilo, ali ostane celjska okoliška občina — ena največjih slovanskih občin na Sp. Štajerju in v narodnem oziru neizmerne važnosti — še nadalje v narodnih rokah, ali pa zavladajo v njej celjski Nemci in renegati. Jutri popoldne ob 3. se vrši velik zaupni sestanek v občinski hiši celjske okolice, na katerem se bodo določili slovenski kandidati. Kandidatna lista bode kompromis treh političnih struj napredne, slogaške in klerikalne. Posebno hud boj se bode bil za II. razred.

Orglje pred sodnijo.

Maribor, 9. julija. Včeraj se je pred tukajšnjo okrožno sodnijo vršila zanimiva obravnava proti trem faranom od »liberalnega« Sv. Bol-fenka pri Središču. Vsled izživajočega in farane žalečega obnašanja tam-njnjega župnika Zadravca so trije farani na Antonovo preprečili orgljanje v cerkvi. Bili so toženi zaradi »žalitve svete katoliške cerkve« in seveda tudi obsojeni na teden dni zapore. A tokom obravnave so prišli stvari na dan, ki močno spominjajo

na znano knjigo »Pod spovednim pečatom«.

Deželni zbori.

Dunaj, 9. julija. Kakor se sliši, bodo v slučaju, da deželni zbori v septembru in oktobru ne bi mogli končati s svojimi razpravami, proti božiču sklicani k drugemu zasedanju.

Samostojni bataljoni v Bosni.

Dunaj, 9. julija. Bataljoni, ki so dislocirani v Bosni, se odločijo popolnoma od njih polkov in se proglase podobno kakor pri lovcih za samostojne bataljone. Radi tega se tudi ne izvrši nobena premestitev čet. Častnikom, ki bodo službovali pri teh bataljoni, bo dovoljeno, ako bodo že služili pri teh bataljoni go-tovo dobo, da se jih na njih prošnjo premesti k kakemu vojaškemu od-delku v monarhiji.

Bivši avstrijski nadvojvoda Ivan Ort proglašen mrtvim.

Dunaj, 9. julija. Sodni senat najvišjega dvornega maršalnega urada je danes razpravljal o predlogu, da naj se proglasi mrtvim avstrijski nadvojvoda Salvador, poznejši Ivan Ort, ki je leta 1890 izginil in o katerem se od tedaj naprej ni več slišalo. Ta predlog je stavil nečak pogrešanega po odvetniku drju. Pach-chererju. V svojem tozadevnem pi-smenem predlogu navaja, da je Ivan Ort že res mrtev. Utemeljuje pa to s tem, da je Ivan Ort odšel v juliju leta 1890 iz Buenos Aires z ladjo proti rtu Hono. Dalje obširno govori o celi zadevi. Po izvidu hamboške »Seewacht« je poginil Ivan Ort v noči med 21. in 22. julijem 1890 s svojo soprogo, z vsem moštvom in s svojo ladjo radi katastrofalnega ne-urja. Od tedaj naprej se o njem ni več slišalo. Po daljšem posvetovanju je sklenil senat, da se uvede postopa-nje radi proglasitve mrtvim in se je postavil Ivanu Ortu tudi kurator, ter se mu obenem naročilo, da ima v 6 mesecih dokazati, da še živi, drugače pa da se ga proglasi mrtvim.

Nov ogled na licu mesta na Ivovskem vseučilišču.

Lviv, 9. julija. Danes je sodišče odredilo nov ogled na tukajšnjem vseučilišču. Ogledu sta prisostovala tudi dva posebna dunajska izveden-ca, dva zaupnika in dva rusinska po-slanca. Ogled je trajal cel dan. Ne-ovrzeno se je izkazalo, da od poljske strani ni padel noben strel.

Sokoli na potu v Sofijo.

Belgrad, 9. julija. V Belgradu zbrani češki, hrvaški, srbski in slo-venski Sokoli so se odpeljali danes v Sofijo.

Prihod Sokolov v Sofijo.

Sofija, 9. julija. Danes se je pri-peljalo v Sofijo 1700 Sokolov in si-cer 750 čeških, 640 hrvaških, 150 srbskih in 120 slovenskih. Gostom, med katerimi je tudi mnogo dam, se je priredil na kolodvoru in v mestu veličasten sprejem in občinstvo jih entuzijastično pozdravlja. Skupno število Sokolov znaša 4500. Sokolski

kongres se otvori v nedeljo in bo tra-jal do torka.

»Ljubljanski Zvon« v Belgradu.

Belgrad, 9. julija. Sprejem izlet-nikov »Ljubljanskega Zvona« je bil naravnost veličasten. V Zemunu je čakala na izletnike posebna ladja. Med gromenjem topov so se peljali Slovenci v Belgrad, kjer jih je pri-čakovalo okoli 50.000 ljudi. Pozdra-vil je izletnike belgradski župan, za kar se mu je zahvalil v imenu Slo-vencev poslanec Strekelj. Pri spre-jemu vladalo je burno navdušenje. Nepregledne množice so spremljale Slovence v mesto. Mesto je vse v za-stavah. Na čelu je korakala kraljeva gardna godba, ki je svirala same slo-venske pesmi.

Belgrad, 9. julija. Danes je do-spele senkaj slovensko pevsko dru-štvo »Ljubljanski Zvon«, ki ostane tu več dni. Izletniki so bili od prebi-valstva najpresrečnejše sprejeti.

Slovanski kongres v Sofiji.

Sofija, 9. julija. Včeraj zvečer se je vršil banket na čast odposlancev in zastopnikov na kongresu. Pred-sednik Bobčev je prinesel k banketu brzobjavni odgovor kralja Ferdi-nanda na udanostno brzobjavko kon-gresa. Prečital je brzobjavko, ki je izzvala pri vseh navzočih navduše-nje. Vsled zahtevanja udeležencev je intonirala godba bolgarsko himno.

Sofija, 9. julija. Profesor Peh-terjev je predaval o svoji ideji, glede moralnega medsebojnega zbli-žanja slovanskih narodov in je po-udarjal, da smatra to zbližanje za važnejše in uspešnejše, kakor pa kul-turelno in gospodarsko, ker se šele na tej podlagi more doseči povoljne uspehe. Slovanski narodi so mora-lično ločeni najbolj drug od drugega. Zato je treba delovati z vso vnemo na to, da se to zbližanje izvede. Imena Komenski, Mickiewicz, Tolstoj so najboljši porok za to zbližanje.

Sofija, 9. julija. Danes dopoldne sta imela kulturni in gospodarski odsek svoje posvetovanje. Kulturni odsek je sklenil, da se ima vršiti leta 1911 v Pragi splošni znanstveni slovanski shod. Dalje je sklenil reso-lucije glede slovanske etnologije, ka-kor tudi glede slovanskih gledišč, glede gledališke agenture in glede ustanovitve občeslovanskega turi-stičnega društva. Gospodarski odsek je sklenil, da se priredi leta 1913 v Pragi vseslovanska umetniška, glas-bena in industrijska razstava.

Sofija 9. julija. Gospodarski od-sek je sklenil celo vrsto resolucij, ka-terih namen je trgovino in industri-jo v slovanskih deželah pospešiti in razširiti.

Sofija 9. julija. Pri večerajšnjem komerzu sta govorila tudi avstrijska poslanca: dr. Kramar in Klot-fač. Slednji je svaril pred diskredi-tiranjem neoslavizma s političnimi fantazijami. Dr. Kramar je zavračal sumničenja, da bi bil neoslavizem veleizdajniško gibanje za Avstrijo. Nasprotno je res, da bo s tem giba-njem Avstrija samo pridobila.

Shod volilcev

sklicuje izvrševalni odbor narodno-napredne stranke

danes, dne 10. 1. 1921. ob 11. uri

v velike dvorane

„Mestnega doma“.

Državni poslanec deželne stolnega mesta Ljubljane **Ivan Kruber** bo poročal o delovanju državn. zbora.

Za izvrševalni odbor narodno-napredne stranke:

Dr. Ivan Tavčar l. r.
t. č. podpredsednik.

Preganjanje plesa.

Kranjski deželni odbor je oblast, ki se po modrosti svojih odredb že prav nič ne razlikuje od tistih zamorskih potentatov, ki nosijo mašete na nogah, spodnje hlače za jopice in kastrole za kraljevsko krono.

To priča naredba, ki jo je izdal deželni odbor pred nekaj časom na županstva. S to naredbo ni hotel nič več in nič manj doseči, kot popolno odpravo plesov po gostilnah na deželi. S to naredbo je prišel deželni odbor celo v navskrižje z vlado. Prej se namreč imela v teh stvareh okrajna glavarstva zadnja beseda. Po zašlugi deželne odbora pa nimajo zdaj okrajna glavarstva nič več govoriti, ker spada dovoljevanje plesov pod npravnstveno policijo, to pa izvršujejo županstva.

Zdaj je torej dovoljevanje plesov odvisno od županstev in ker zahteva deželni odbor, naj se ne dovoljujejo gostilniški plesi, jih klerikalni župani seveda ne dovoljujejo.

S tem delajo klerikalni župani gostilničarjem seveda veliko škodo, a to se popolnoma vjema z nameni klerikalne stranke. Ta stranka sovraži gostilničarje in bi jih najraje ugonobila, da si plačujejo mnogo davkov in doklad. Pa naj nikar ne misli nihče, da klerikalci gostilničarje zaradi tega preganjajo, ker hočejo povzdigniti treznost. Kaj še! Klerikalci so sami največji pijanci. Klerikalci sovražijo vse, kar daje ljudem priliko, da se malo razvesele in razvedre. Radi bi imeli, da bi se ljudje držali njih navodila »moli in delaj« — garaj kakor živina, za razvedrilo pa moli. Vsako razveseljevanje ljudstva je pri klerikalcih greh, ker odvrača misli in čute od cerkve in popov. Od tod sovraštvo do nedolžnih plesov, do gostilničarjev ter sploh vseh ljudi in organizacij, ki niso v klerikalni službi.

Zakaj tulljot?

Za poživljenim »Slovenec« je prišla mariborska »Straža«. Tu di ta katoliški list je nametal povodom Ciril - Metodove slavnosti na svoje politične nasprotnike cele golide najgusnejše gnojnice. Svetopi-semški farizeji vidijo na svojih političnih nasprotnikih samo blato, propalost, zavrženost, nemoralnost, sploh vse slabe lastnosti, ki so jih imeli najhujši pokvarjenci od začetka sveta in jih bodo imeli, dokler bo živel človeški rod. Pa ne samo pri odraslih, že pri otrocih, ki so še v belki, vidijo katoliški sodomiti politično zastrupljenost, moralno propalost. Nobenega v resnici otroškega srea ni več najti v liberalnih krogih! Tako vsklika slovenski Borgia tam v Mariboru. In zlasti ženstvo, celo deklice, ki so komaj zlezle iz zibel, vse je pokvarjeno; komaj zna hoditi, že rije po blatu. In patetično vsklika rimski govnoobrec: »Izgubili smo že vsakršno upanje. Ravno jubilej tiste družbe, ki ji je namen našo mladino reševati, se je vršil v znamenju razdiranja vseh blagih idealov, ki jih mora naraščaj imeti, da bo kdaj narodu koristil.« Vsak količ-kaj razsoden človek bi pričakoval, da bodo katoliški poštenjaki navedli vsaj en slučaj, iz katerega bi bilo možno sklepati, da je 25letni jubilej naše šolske družbe le za trohico demoralizujoče vplival na našo mladino, toda rimski poštenjaki ne navedejo za svoja podla obrekovanja niti najmanjšega dokaza, ker ga tudi navedsti ne morejo. Jubilejna veselica je bila tako idealna, da bolj idealna ne more biti niti najnedolžnejša pojedina v kakem katoliškem farovžu. Ampak zavist, blea zavist je ona gonilna sila, ki potiska strupeno pero v zamazane roke rimskih moralistov, da mečejo ostudno slino na nedolžni papir. Klerikalna sodrga vidi, da ona sto let ne more storiti za slovenstvo toliko, kot store naprednjaki en sam dan! Je pa še nekaj pri teh ostudnih napadih. Pokvarjenost, propalost in poživljenost očitajo nam zato, da zakrijejo svojo lastno brezmejno propalost in poživljenost. Le pogledjte, kako se fabricirajo nezakonski otroci na božjih potih, v Marijinih družbah, po farovških gle-diščih na deželi! Kako nezreli kaplani pohujšujejo nedolžne dečke in deklice, ki se niti ne zavedajo, da so različenega spola! Kako in kaj vse ti fridolinski kaplani izprašujejo nezavedno otročad. To verio mi vsi, ki smo kot otroci hodili k spovedi. Povsod domnevate blato, lastnega blata pa ne morete videti, ker vam že sega čez vašo grešno glavo!

Ljubljanski škof in njegov bivši oskrbnik.

Proces med ljubljanskim škofom in njegovim bivšim oskrbnikom je največji proces, kar jih je kdaj bilo pri ljubljanskem deželnem sodi-

šču. Bivši oskrbnik škofijske graščine v Gornjem gradu, Franc di Centa, toži škofa na odškodnino v znesku 140.000 kron in sicer zaradi neopravičenega odpusta iz službe. Di Centa zahteva odpravnine 40.000 K, plačilo nekaj izdatkov za posredovanje pri posojilih, ki jih je škofu preskrbel, — preskrbel mu je nad 600 tisoč kron posojila — dalje odškodnino, ker je vsled kazenske preiskave, v katero ga je spravil škof in zaradi škofovega preganjanja, postal nezmožen za delo. Škof ugovarja, da je bil opravičen di Cento odpustiti, češ, da je zavozil vse gospodarstvo, zamenjal svojo službo in opustošil gornjegrajsko graščino. Bodi tukaj pri-bito, da je »Slov. Narod« o pravem času opozarjal na divjanje škofa in njegovega oskrbnika na Gornjem gradu. Koga zadene večja odgovornost, ali škofa, ali Di Cento, tega ne bomo preiskovali. Pribito pa je, da smo škofa nujno svarili, mu temeljito dokazali, da bo graščino ruiniral in klicaj vlado na pomoč, a škof se ni zmenil zato, nego trdoglavo dalje delal. To se bo moralo pri iskanju, kdo je kriv bankerota škofove graščine, na vsak način uvaževati, kajti škof bi bil lahko preprečil nastali polom, pa tega v svoji trdoglavosti in nevednosti ni hotel storiti. Na tožbo di Cente ugovarja škof z zahtevom, da mu mora di Centa plačati poldrugi milijon odškodnine, češ, da je di Centa s svojim gospodarstvom oškodoval graščino za ta znesek. O tem procesu se je pri ljubljanskem sodišču razpravljalo letos že dvakrat, v mesecu februarju in v mesecu aprilu. Di Centa je vložil cele knjige pripravljanih spisov, s katerimi hoče dokazati, da je sekla pravilno in po predpisih gozdarske tehnike in v smislu dovolila gozdarske oblasti. Sekati pa je moral, ker ga je škof vedno in vedno nadlegoval za denar in je moral di Centa v dveh letih izplačati škofu v gotovini skoro pol milijona kron.

Take so nemške firme!

Firma Kathreiner v Berlinu-Monakovem je razpisala ceno 50.000 mark aviatiku, ki bi prvi preletel progo Berlin - Monakovo. Stavi pa tele pogoje: aviatik mora biti Nemec, aeroplan mora biti konstruiran od Nemca in v vseh svojih delih na Nemškem izdelan. — Nimamo nazadnje nič proti temu, če nemška firma tako ekskluzivno postopa: to je njena pravica, toda tudi mi imamo ne le pravico, temveč tudi dolžnost, da se vprašamo pri nakupu blaga, recimo ravno pri nakupu sladne kave in kavne primesi: Ali je to blago slovanskega izvora, ali so delavci slovanskega pokolenja, ali je podjetje sploh slovansko? — Kakor znano, imamo ravno za sladno kavo in kavno primes v zadnjem času izboru domačo tovarno, lahko torej z mirnim srcem preziramo take eks-

kluzivno prusko-bavarske firme, kakor so Kathreiner, Franck itd.

Škofjeloška čukarija.

Dne 5. julija, to je bilo v torek na večer sem se pripeljal z kolesom iz Ljubljane v Škofjo Loko. Pod nunskim samostanom, ravno pred kipom lurske Marije je bilo zbrano večje število meni sicer neznanih fantov, kateri so pri mojem prihodu v ozki ulici pričeli upiti nad menoj in mi dajati neolikane priimke — neka oseba pa je iz nasprotnega okna smeje se sekundirala tem pobalinom in njih neotesanosti. Stopil sem doli ter vprašal nekega mimoidočega gospoda, kdo bi to moral biti, a reklo se mi je, da je to oni Migut, ki je škofa pozdravil v imenu čukov in ker se baje govora, kojega mu je kaplan v glavo vtepel ni mogel naučiti se je odredilo, da dobi pri sprejemu za hrbet — suflerja. — No mislil sem si: ravnotaki spadajo v čukarijo, kateri kakor Migut svojčas niti pohabljenim deklicam niso prizanesli s svojo pohotnostjo. Gospodom v župnišću priporočam, da naj take čukke mlečnozobe nauče vsaj toliko manire, da se bodo razločevali od gorilov. — Capito!

»Slovenski Dom«

je bil, kakor smo svojedobno obširnejše poročali, na obtožbo »Kmetijskega društva v Loškem potoku«, pred ljubljansko poroto sijajno oproščen. Ta ljudska sodba pa ni bila vseh pogorelemu »Kmetijskemu društvu v Loškem potoku«. Po svojem zagovorniku je namreč zoper oprostitilo razsodbo priglasilo ničnostno pritožbo. Potem si je pa stvar premislila in je »zamudilo« rok za vložitev izvida ničnostnih razlogov. S tem je ta zadeva končana. »Kmetijsko društvo v Loškem potoku« bode pa moralo sedaj plačati tako stroške svojega lastnega zastopnika dr. Pegana, kakor tudi zagovornika dr. Kokalja, ki je branil odgovornega urednika »Slovenskega Doma«. Radovedni smo, kako bode načelnštvo »Kmetijskega društva v Loškem potoku« opravičilo prav po nepotrebnem započeto porotno pravdo pred svojimi zadrugi in če bodo poslednji kar mirno prevzeli na račun zadruga vse te stroške ali če bodo zahtevali, da naj jih plača načelnštvo iz svojega žepa.

Ob službo!

Neki, pri ljubljanski trgovini z železjem Schneider & Verovšek uslužbeni trgovski sotrudenik je bil, kakor se čuje, danes kratkomočno odpuščen, samo ker se je po krivici njega sumilo, da je spravil v javnost prepis, ki je nastal ob jubileju Ciril - Metodove družbe vsled tega, ker je g. Verovšek razobesil zastavo, g. Schneiderja pa je to tako razključilo, da se je z njim skregal in potem v jezi odpotoval iz Ljubljane. Ker je stvar prišla v javnost, je g. Schneider svojo jezo znosil nad svojim sotruden-

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti. V.

Angelik ni nič pretiraval, ko je svoji izvoljenki obljubil, da ji pri polgluhi in polslepi starki v Pasji ulici brez vseh težav preskrbi prenočišče. Še govoriti mu ni bilo dosti treba. Samo oči je obračal k nebu, kazal na Adelgundo in na posteljo in starka ga je razumela in mu z veseljem ustregla. V zahvalo ji je Angelik pokazal, naj s sklenjenimi rokami poklekne pred njim, na kar jo je s kapucinsko vrvjo trikrat s slovesnimi gestami udaril pod hrbtom, kar je morala starka smatrati za posebno odlikovanje, ker je vroče poljubljala Angeliku roko in se mu jecljaje ginjenosti zahvaljevala.

Angelik bi bil pač najraje ostal pri svoji ljubici, ali tega si ni upal storiti in je zato vzel od nje slovo, ker mu je Adelgunda izza starkinega hrpta metala poljube, ga dražila in mu zapeljivo šepetala:

»Ostani pri meni, kapucinarček, ostani, boš dobil poljubčke, tako vroče in pekoče ...«

In Angelik je zopet obračal oči in slovesno, kakor bi govoril starki svete besede, je šušljal:

»Oj ti moja nunica — če te zdaj pogledam, kako si zala in presrečana, me obhajajo tako slabe misli, da bi za vsako zaslužil toliko let peklenškega trpljenja, kolikor imam las.«

»Kapucinarček, ali me hočeš res zapustiti? Zdaj bi potrebovala hišino ...«

»Odstopi izkušnjava!« je dihnul Angelik v odgovor, ko ga je hrepenenje po Adelgundinih poljubih začelo premagovati. Naglo je dal starki roko in vrv, da poljubi oboje in je odšel rekoč:

»Ko se jutri vidiva, nastopim kot tvoj brat; pazi, da se boš po tem ravnala.«

Bila je še temna noč, ko je Angelik zopet stopil na ulico in počasnih korakov, držeč roki v rokavih, šel zopet v mesto. Opravljen je bil šel en del njegove prve naloge. Rešena je bila šele Adelgunda. Zdaj je moral misliti sam nase.

Ko je šel mimo cerkve sv. Jakoba, je ura odbila šele tri.

»Še dosti imam časa,« je razmišljal Angelik, »in lahko si napravim dober načrt. Najprej moram dobiti hlače. Te se bodo dobile. Zjutraj

jih kupim pri kakem starinarju. A čemu naj jih kupim? Denar je redka stvar. Zlodej vedi, kako je to, da imajo ravno bogati ljudje največ denarja. Pa kaj bi si s tem belil glavo zdaj, ko imam druge stvari premišljevati. Torej hlače moram dobiti. Dokler imam na sebi kapucinsko haljo, jih ne bom plačal; dobil jih bom zastonj. Starinarju bom rekel, da jih zadnje hlače prodal, da si je kupil zdravilo. Sploh pa, saj si lahko na ta način preskrbim več obleke in perila in kar še treba. Zakaj bi si pa ne preskrbel, kar potrebujem!«

Angelik je bil tako zamaknjen v svoje misli, da ni nič pazil, kam ga nesejo noge. Kar kolovratil je po ulicah in se šele zavedel, ko se je zaletel v neko črno trdo stvar.

»Kje pa sem!« se je vprašal in se oziral. »Menda na Mirju. No, tu se vsaj ni bati, da bi koga srečal.«

Zadel je bil ob prazen zeljarski sod.

»Lej, lej,« je dejal sam pri sebi. »To je pa sreča! Kakor nalašč sem naletel na ta sod. Tu bom lahko počival toliko časa, da se začne daniti.«

Zlezel je v sod in se zadovoljno stegnil.

Saj sem že potreben malo počitka in malo okrepčila. Čast vrli kuharici iz pekla, da mi je dala toliko dobrih stvari na pot. Prav prilleglo se mi bo.«

Vzel je iz svežnja klobaso in teknila mu je izvrstno.

»To je dobro, da sod po zelju diši — klobasa ima koj bolji okus, če ima človek vsaj malo zeljnatega duha zraven.«

Dremal je v svojem sodu in med tem polagoma jedel in cmakal in cmakal toliko časa, da je naposled vse snedel.

»Apetit imam pa res izvrsten,« je občudoval sam sebe. »Ne vem, kako so mi mogli v klostru očitati, da nisem nič prida človek, ko sem tako zdrav, da bi lahko popasel celo Mirje.«

Angelik se je po teh besedah zavalil v pozicijo, v kateri je navadno ležal v klostru in mirno in trdno zaspal.

»Če me bo kdo zalotil, bom pa rekel, da sem od truda in lakote na potu omagal in tukaj pričakoval zadnje ure.« To je bila njegova poslednja misel, na kar je začel smrčati in je smrčal in žagal tako, da so poljske miši plaho bežale na vse strani in da je maček na bližnji strehi iz strahu poskočil v dimnik. (Dalje prihodnje.)

kom. Pri tem je pa g. Schneider postopal nezakonito, tako da pride stvar menda pred občno sodišče. S tem dogodkom se je ta »slovenska« tvrdka občinstvu gotovo zelo prikupila.

Kažipot po Ljubljani.

»Katoliška bukvarna« v Ljubljani vabi na naročbo »Ilustrovanega kažipota za Ljubljano« in pa »Narčta za Ljubljano«. Ta kažipot je »Katoliška bukvarna« izdala v nemškem jeziku, sestavljen pa ga je bivši uradnik mestne policije Ivan Robida na podlagi uradnih podatkov in virov in s pomočjo uradnih sredstev, ki so mu bila kot policijskemu uradniku na razpolago. Sedaj je ta elaborat prodal »Katoliški bukvarni«, ki ga je z magistratnimi sredstvi izdelal. Na naslovu je tudi čitati »den Plan gezeichnet Cyril Koch, städtischer Architekt.« G. Koch je pač narisal ta načrt, pa ne za »Katoliško bukvarno« in ta imel g. Kocha samolastno postavila na svoje bukvice. Ti klerikalci morajo pač vedno slepariti. Kar se tiče kažipota samega ni prav nič vreden in ni drugega nič, kot reklamno sredstvo za razne klerikalne in nemškutarske zavode in podjetnike.

Kolinska tovarna

je popolnoma v vseh delih dograjena in se je vršila kolavdacija poslopja v petek 1. t. m. Vsem je poslopje zelo ugajalo, ker je urejeno po najmodernejših principih in je tudi v estetičnem oziru prav lepo. — Zdaj bo treba le še uravnati in s parkom zasadi svet okoli tovarniških poslopij. — V tovarni je danes zaposlenih 40 delavcev in delavk. — Podjetju, ki prav lepo uspeva, želimo najboljšega razvoja. Kolinsko kavno primes pa najtopleje priporočamo vsem slovenskim družinam.

Policijske vesti.

Svet ogledovat

si je šel predvečernjem 11letni Ivan Pucelj iz Vinice pri Sodražici. Deček je dokončal doma IV. razred in bil po dnevi za varuha pri svojem Sletnem bratu in 3letni sestrici, a kmalu je popustil oba ter odšel v »daljnji svet«, kakor pravi v svojem slovesu. »Daljnji svet« pa mu je bil le do Ljubljane, in ko je včeraj popoldne prikorakal s potno palico po Dolenjski cesti, ga je zadela neljuba usoda. — srečala sta se s stražnikom. Pred odhodom si je mali deček spenikoval sledeče: »Slovo«. Adija, adija ljubi brat, zdaj se zadnjikrat, potujem v daljnji svet, v sveto vero vnet. — Adija, adija prijatli vi, in vi preljudi stariši, potujem v daljnji svet, v sveto vero vnet. Ivan Pucelj. Preskrbljeno je, da bo deček nadarjen in deček zopet poslušat domače mize.

Izgubil je

branjevec B. v Kolodvorski ulici svoto 200 K. Našla jo je postrežnica Neža Gomiljšek, ki jo je takoj oddala na policijo.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Poredni otroci. Kmeta Dolničar in Vrhovec na Dobrovi imata zelo poredne otroke, vedno se pretepavajo, in včasih celo obmetavajo s kamenjem. Tudi zadnjič enkrat je Dolničarjeva hčerka napadla Vrhovečvega fantiča s kamenjem, ta pa je seveda s kamenjem tudi odgovoril. To je videla Dolničarjeva žena, prišla je Vrhovečvega fanta za ušesa in ga je prav pošteno zuhljal — tako temeljito, da ga je ranila. Dolničarjeva pravi, da ga ni preveč, ker je »zlo zleht«, sodnik pa je bil drugačnega mnenja in je Marjano Dolničarjevo obsodil zaradi lahke telesne poškodbe na 24 ur zapor. — Ko bi vsaka mati raje sama svoje poredne otroke kaznovala, bi bilo veliko manj jeze in preprirov.

Iz Rožne doline. »Vi se pišete France Mahorčič.« — Da. — »In ste delavec.« — Da. — »Ali ste bili že kaznovani?« — Seveda sem že bil. — »To vendar ni »seveda« — zakaj ste pa bili kaznovani?« — Vse sorte je že bilo. — »Zdaj ste obtoženi, da ste Terezijo Braunovo na cesti oklofuta-

li in potem še s krepelcem lahko pošodovali.« — Kaj bi tajil, zmerjala me je z barabo, jaz sem jo pa oklofuta; nato je ona pobrala krepelce, da bi me udarila, jaz sem ji ga pa vzel iz roke in sem jo še s krepelcem. — »Ali ste jo pošodovali?« — Kaj bi tajil, udaril sem precej dobro. — France Mahorčič bo sedel pet dni v zaporu.

Razne stvari.

* Grozovit čin desetletnega dečka. Grozovit čin je izvršil v westfalski vasi Wickede desetletni deček, kateremu so njegovi starši izročili nadzorovanje mlajših otrok. Svoje mlajšega bratca je peljal v športnem vozičku k nekemu ribniku ter ga vrgel v ribnik. Mimoidoči so potegnili otroka mrtvega iz ribnika. Pogrešajo pa tudi triletno sestro dečkovo, katero je tudi skoraj gotovo umoril, kajti deček se je izrazil, da bo vse svoje brate in sestre pokončal. Deček — morilec je izginil.

* Avtomobil zavezil v godbo. Ko je v Šluknovu na Češkem godba povodoma neke veselice svirala po mestu, je zavezil neki avtomobil v najhujšem diru v godbo. Skoraj vse godbenike je avtomobil na tla podrl. Večina jih je bila poškodovana. En godbenik, po imenu Müller, je bil teško ranjen, ter so ga prepeljali v bolnišnico.

* Morganatična soproga umrlega belgijskega kralja. Kakor poročila list »Soir«, je dobila morganatična soproga umrlega belgijskega kralja, Leopolda II., za se in za svoje otroke dovoljenje, da se vrne v Belgijo in se tam trajno naseli.

* Žiljotine za Kino. Iz Pekinga poročajo, da je došlo s Francoskega šest žiljotin. Od zdaj naprej bodo obglavljali v notranjih prostorih kaznilnic in sicer pred povabljenimi gosti.

* Profesor — trgovec z deklicami. V San Francisku so zaprli vseučiliškega profesorja, Josipa Hidalgo, ker je zapleten v umazano kupčijo z mladimi študentkami. Aretacija zbujala splošno pozornost, ker je prof. Hidalgo užival velik ugled med tamkajšnjo boljšo družbo.

* Hranilnična ravnatelja — sleparja. V Budimpešti so zaprli oba ravnatelja gospodarske hranilnice kot zadrage, Evgenija Radvanyja in umirovljenega nadkontrolorja državni železnice, Ivana Petőja, ker sta poneverila vso kavejo, ki so jo vplačali uslužbenci dotične hranilnice. Poleg tega sta baje zakrivila pri zavodu tolike nerednosti, da se bo moral napovedati konkurz.

* Misijonska torta. V Raabi, v graškem okraju, je misijonska postaja, v kateri se dan in noč trudi za zveličanje duš več misijonarjev. Edini svetli momenti v življenju teh misijonarjev so, kadar vidijo brhko misijonsko gospodinjvo okroglo 26letno Mici. Ta Mici Url je za misijonarje zlatega denarja vredna, kajti še nikdar niso imeli gospodinje, ki bi se tako dobro razumela na izbornu kuho, zlasti pa še na torte, kakor se razume vabljiva Urlova Mici. Seveda, vsak dan ne pride torta na mizo, pride pa vendarle večkrat, zlasti ob večjih praznikih. Kadar pa je god kakega častitega patra, ki se ni preveč v letih, takrat pa Mici napravi posebno slastno torto, v katero zapeče površ še lepih, vabljivih rozin, v podobi svetlih kron. Nedavno je bil god mladega patra, nedolžnega Alojzija Wilflinga. Alojzij in Mici sta si bila vedno dobra, vedno sta se ljubeznivo nasmehnila, kadar sta se srečala. Zato se je pa Alojzij Wilfling zelo čudil, ko je dobil v torti, ki mu jo je spekla Mici, samo osem kron, dočim so dobili drugi patri, katerim Mici ni bila tako naklonjena kot njemu, po 10, 15 ali tudi več kron. Pater Alojzij je bil tako hud na Mici Url, da je povodom neke tatvine, ki se je pozneje zgodila, izrekel sum, da bi mogla biti tatica le gospodinja Mici. Ta je vsled tega tožila nevhvaležnega patra pred okrajnim sodiščem v Gradcu radi razžaljenja časti. Dne 8. t. m. se je vršila obravnava, pri kateri se je

pa izkazalo, da je bila Mici v torto vdelala dvajset srebrnih kron, od katerih jih je pa neviden samostanski duh izdolbel, gotovo misleč, da so to nove vrste rozine. Vled tega razjasnila se je jeza patra Alojzija ohladila in nasprotnika sta se poravnala na ta način, da je Mici obljubila, da bo spekla tako slastno torto, kakoršne Alojzij še nikdar v svojem življenju ni jedel.

* Beg advokata dr. Ruppja iz Budimpešte. Kakor smo poročali, je pred časom pobegnul iz Budimpešte advokat dr. Geza Rupp, ki je pustil tam gromne dolgeve. Zdaj je došel v Ameriko. V Novem Jorku se je poročil s plesalko budimpeštanske kraljevske opere, Elizabeto Kratochvil, katere je šla z njim.

* Samomor Dunajčanke v Meranu. V Meranu so potegnili iz vode truplo soproge nekega finančnega svetnika z Dunaja. Utopila se je iz obupa, ker ji je sin nevarno zbolel.

* Pogrešani parnik »Federico«. Reški agent, Matej Pollisch, je dobil iz Londona poročilo, da je mogel parnik »Federico« zaradi velikega viharja šele 1. julija Perim blizu Rdečega morja pasirati, vsled tega je velika zamuda. Na ladji so vsi zdravi.

Za kratek čas.

Hišna: »Ko sem zadnjič gošpodu študentu po stopnicah svetila, je veter luč ugasnil.«

Gospa: »Lizika — ti imaš torej tudi že temne trenutke v svoji preteklosti?«

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Borzna poročila.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 9. julija 1910.

Valutni papirji.	Denarni	Diagonali
4% majeva renta	94-15	94-35
4-2% srebrna renta	97-80	98—
4% avstr. krona renta	94-10	94-30
4% ogr.	92-20	92-40
4% kranjsko deželno posojilo	96-50	—
4% k.o. češke dež. banke	94-40	95-40

Srečke.	Denarni	Diagonali
Srečke iz l. 1860 1/2	474—	486—
„ „ 1864	324—	330—
„ tiske	309—	321—
„ zemeljske l. izdaje	296—	302—
„ „ II.	276-40	282-40
„ ogrsko hipotečne	247-25	253-25
„ dun. komunalne	532—	542—
„ avstr. kreditne	528—	538—
„ ljubljanske	79-50	83-50
„ avstr. rdeč. križa	64-50	68-50
„ ogr.	38-50	42-50
„ bazilika	28-65	32-65
„ turške	257-25	258-25

Delnice.	Denarni	Diagonali
Ljubljanske kreditne banke	446-25	448-25
Avstr. kreditnega zavoda	666—	667—
Dunajske bančne družbe	542—	543—
Južne železnice	108—	109—
Državne železnice	739-75	740-75
Alpine-Montan	736—	737—
Češke sladkorne družbe	233—	235-75
Živnostenske banke	261—	262—

Valuta.	Denarni	Diagonali
Cekini	11-35	11-38
Marke	117-45	117-65
Franki	95-27	95-42
Lire	94-75	94-95
Rublji	253—	254—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 9. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	9-39
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7-15
Koruzi za julij 1910	za 50 kg	5-42
Oves za oktober 1910	za 50 kg	7-21

Efektiv.

10 vin. višje.

Izjava.

Izjavljam, da za dolgeve svoje žene nisem plačnik in opozarjam, da se ji na moje ime ne posejajo.

33 Ivan Dovč,
Spodnja Šiška štev. 108.

Nov pisalni stroj

(sistem Remington) z vidno pisavo, se takoj proda za K 350.

Prijazne ponudbe pod »Pisalni stroj« na upravn. »Sl. Narod.« 24

Pomočnike

za kleparsko obrt in vodovodno instalacijo sprejme takoj v trajno delo 29

Franc Lončar v Spodnji Šiški 66.

Dvonadstropna

s 12 stanovanji in vrtom v hiši se nahaja

hiša gostilna s trafiko se takoj proda. Natančneje se izve pri g. L. Šetina, dimnikarja na Krakovskem nasipu štev. 4. 26

Učiteljica

sprejme čez počitnice kakršnokoli službo v mestu ali na deželi brezplačno. Ponudbe se prosi pod: »Tako!«, pošto-ležeče, glavna pošta, Ljubljana.

Ceniki s koledarjem zastoj in poštne prosti. 1045

Pozor!

Kdor želi imeti dobro uro, naj zahteva z znakom

„UNION“

ker te ure so najbolj trpežne in natančne, dobe se pri

Fr. Čudnu

urarju in trgovcu v Ljubljani.

Delničar in zastopnik

švicarskih tovarov »Union« v Biel in Genovi.

Uhani, pretani, briljantni.

Svetovno znane najfinije hiogo po najnižjih cenah.

Največja, najvarnejša slovenska hranilnica

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, Prešernova ulica štev. 3.

Njen denarni promet znaša koncem leta 1909 518 milijonov K, obstoječe vloge nad 38 milijonov K, a rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Vsaka izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je pri tej hranilnici izključena vsaka spekulacija s tem denarjem.

Vloge se obrestujejo po 4 1/2% brez vsakega odbitka.

Ima vpeljane domače hranilnike in kreditno društvo.

Posoja na posestva po 5% obresti in proti odplačilu po najmanj 1/2% na leto.

Suknarska stroka.
Išče se za obisk odjemalcev krojačev za veliko dunajsko izvozno trgovino s suknom

mlad potnik

(kristjan) eventualno tudi začetnik. Vstop kakor hitro mogoče, potuje po Kranjskem, Primorskem, Dalmaciji, Hrvaški in Slavoniji. Prosilci morajo znati poleg slovenščine ali italijanščine tudi nemščino. — Ponudbe pod „Potnik N 84“ na upravnishvo »Slovenskega Naroda«.

Ustanovljena leta 1882.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/2 % z 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po 5 1/2 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.405.

M. Kristofič-Bučar
Stari trg št. 28, Ljubljana, nasproti Zalaznika.
Zadnja moda
BLUZE zgornja **KRILA** spodnja
svilene in čipkaste od 10 K do 50 K;
volnene in batistne od 5 K do 30 K;
dilenaste in druge od .3 K do 20 K.
volnena vrhnja od .6 K do 40 K
svilnata spodnja od 20 K do 36 K
iz drugega blaga od 2 K do 20 K
Nočne halje in fine kostume
od 10 K do 40 K.
otročje oblekice in krstne oprave
od 2 K do 20 K. od 3 K do 16 K.
Perilo, predpasnike, moderce, otročje klobučke, kapice
in vsako drugo modno in drobno blago iz solidnih tovarov
po najnižji ceni.
Naročnikom pošljem tudi na izbiro.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — **Ravnotam menjalnica:** zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskompirta trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v združni pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Franjo Faleschini, stavbeni mojster, naznanja v svojem in v imenu vseh ostalih sorodnikov prežalostno vest o smrti svojega srčno ljubljene, nepozabnega in nenadomestnega sina, oziroma brata, strica in svaka, gospoda

Jeana Faleschinija

dijaka,

ki je po dolgi, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 3/4 4 popoldne, v starosti 20 let, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v ponedeljek, 11. t. m. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Trnovska ulica št. 12, k Sv. Krištofu, kjer se polože zemski ostanki dragega rajnika v rodbinsko rakev k večnemu počitku.

Sv. maše za dušnice se bodo brale v župni cerkvi v Trnovem. Pokojni se priporoča v molitev in blagi spomin.

Prosimo tihega sožalja.

V Ljubljani, dne 9. julija 1910.

Mesto vsakega posebnega obvestila!

Član dunajskih in berlinskih prevoznikov pohištva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po najnižjih tarifih. — Prevaža pohištvo v novih patentovanih pohištvenih vozeh na .vse kraje, tudi v inozemstvo. .v.

Spedicijsko podjetje

Bavarski dvor **JOS. ŠKERLJ** v Ljubljani Bavarski dvor
Ustanovljeno leta 1908 Ustanovljeno leta 1908

Sprejema na zalogo razno blago, pohištvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopan v vseh večjih mestih. Moj zastopnik na Dunaju je **Karl Lawl**, spediter, Dunaj I., Schulhof šte. 6.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklene zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je stavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

.v. Ogromni rezervni fond K 48.812.797 — jamčijo za popolno varnost. .v.

Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

